

Прийшла в церкву стара баба,
Свічок накупила;
Де була яка ікона,
Всюди поліпила.

Іще пара остається,
Де їх приліпити?..
«Ага! — каже.— Пошукаю
Святого Микити!»

Найшла баба і Микиту —
Святий чорта ціпить!..
Бере одну йому ставить,
Другу чорту ліпить!..

Видять люди й розважають,
Щоб там не ліпила.
«Що ти, бабо,— кажуть,— робиш?
Та ж то вража сила!..»

Але баба обернулась:
«Не судіте, люди!
Ніхто того не відає,
Де по смерті буде!..

Чи у небі, чи у пеклі
Скажуть вікувати;
Треба всюди, добрі люди,
Приятеля мати!..»